

Mandskab, endogsaa om Elitetropper, idet man skulde sørge for, at det var nogle af de bedste Soldater, i alt Fald Folk, der ikke havde været straffet under Militærtjenesten. Hensigten hermed var fra første Færd den at sende uddannede Soldater til de sønderjydske Landsdele til Afløsning af de Militærstyrker, de allierede Magter havde haft dernede, men nu tog tilbage. Det skulde altsaa være en Bekræftelse paa, at den danske Stat har taget de sønderjydske Landsdele i Besiddelse, og Militæret skulde bistaa Politiet ved Opretholdelsen af Ro og Orden dernede.

De danske Sønderjyder modtog denne Militærstyrke med Interesse og har været glade for at have den indkvarteret, fordelt i de forskellige Byer, og det glæder mig at høre den sidste Taler, der er Folketingsmand for de sønderjydske Landsdele og nylig har drøftet dette Spørgsmaal dernede, afgive den Erklæring, som han har afgivet her, at der ikke blot har været Tilfredshed med Tropperne dernede, men at de ønsker Ordningen bibeholdt.

Nu bebrejdede det ærede Medlem Hr. P. Munch mig, at jeg har bidraget mit til at opretholde denne Militærstyrke. Jeg gør opmærksom paa, at den kun er halvt saa talrig som den Militærstyrke, der blev sendt derover efter det af det ærede Medlem i sin Tid fremsatte Lovforslag. Men det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke har holdt det, der blev aftalt i det sønderjydske Udvalg, nemlig at denne Foranstaltning skulde ophøre med Aaret 1920. Jeg hørte ikke op dermed bl. a. af den Grund, at jeg paa et Møde i Aabenraa fik indtrængende Anmodninger fra de civile Myndigheder dernede. Blandt dem, der var til Stede ved Mødet i Aabenraa, var den tidligere Minister H. P. Hanssen, som ogsaa gav sin Tilslutning til Anmodningen til Ministeriet om fremdeles at have en Militærstyrke i de sønderjydske Landsdele for at opretholde Ro og Orden.

Nu siger de Herrer, at der er Ro dernede. Ja, det er der, men det var der sandelig ikke, da de danske Soldater kom derned; jeg behøver blot at minde om, hvorledes man modtog dem i Tønder, og hvorledes Forholdene var andre Steder, da det trak op til en Generalstrejke dernede. Naar der er Ro og Orden dernede, er det ikke blot, fordi den sønderjydske Befolkning i og for sig er en rolig Befolkning, men den Omstændighed, at der har været militære Styrker omkring i de for-

skellige Byer, har bidraget til, at Roen er blevet opretholdt, og det er Hovedsagen.

Jeg maa for øvrigt gøre opmærksom paa, at jeg ikke har foretaget mig noget som helst i denne Henseende paa egen Haand. Jeg har i forrige Rigsdagssamling forelagt et Lovforslag om at sende militære Styrker derned, ligesom jeg her atter forelægger et saadant Lovforslag, da den nugældende Lov hører op med dette Aars Udgang. Det er Lovgivningsmagten, der har bemyndiget mig til at lægge en lille Militærstyrke derned ikke af Rekrutter, der skal uddannes, men af uddannede Soldater; og naar Rigsdagen giver mig sit Samtykke dertil, saa kan det ærede Medlem Hr. P. Munch være misfornøjet dermed — han har ikke hørt til det Flertal, der har villet være med dertil, men til Mindretallet; men Mindretallet maa bøje sig for, hvad Flertallet bestemmer. Jeg henholder mig til, at det er Rigsdagsbeslutninger, i Kraft af hvilke jeg har opretholdt Sønderjydsk Kommando, og jeg mener, at det er nødvendigt endnu at fortsætte i dette Aar, navnlig nu mod Vinteren, hvor vi kun har faa Rekrutter inde til Vintertjeneste. Jeg gør opmærksom paa, at det første Lovforslag, her blev vedtaget, fik en meget varm Tilslutning fra alle Sider. I Landstinget talte Hr. Trier og Socialdemokraten Hr. C. F. Sørensen varmt for denne Sag, og i begge Rigsdagens Ting har jeg, som sagt, haft Flertal for den Betragtning, jeg har gjort gældende, at vi skyldte den sønderjydske Befolkning under de nuværende Forhold, selv om det medfører nogen ekstra Bekostning, at gøre, hvad der er blevet gjort. Jeg haaber imidlertid, at naar vi har opretholdt denne Ordning endnu for det kommende Aar, vil Forholdene være saaledes ændret, at vi derefter kan ophøre dermed.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen var inde paa det samme, som han var inde paa i Fjor, og gav mig en smuk Formaning, som jeg takker ham for — det er altid godt, naar ens Modstandere giver en Formaninger —, om, at jeg skulde lære at spare ligesom de andre Ministre. Jeg ved nu ikke rettere, end at jeg ogsaa er villig til at spare, hvor det overhovedet er forsvareligt at indføre Beparelser. Det ærede Medlem sagde, at naar vi nu fik en ny Hærordning, vilde formodentlig de Soldater, som der nu er Tale om at sende til Sønderjylland, ikke blive indkaldt til Manøvrer, men det kan det ærede Medlem dog ikke være sikker paa — medmindre